

Egentligen behövde jag bara säga såsom Jesus: ”Gå du och gör som han!” Då skulle predikan redan vara över, till mångas lättnad.

Ändå vill jag i tankar med er göra en liten rundvandring för att sedan komma till samma mål.

Låt oss börja med den skriftlärdes, den lagklokes fråga: ”Vad skall jag göra för att vinna evigt liv?” Det är ju vår egen fråga. Mer eller mindre medvetet ställer sig varje människa den frågan: Hur ska jag gestalta mitt liv så att det blir djupt meningsfullt? Ett liv som är värdefullt när allt kommer omkring? – Var och en av oss kan fundera på ett passande svar: Är det god hälsa? Familjelycka? Bra relationer? Ett vettigt arbete? Framgång? Anseende? – Nej, allt detta är relativt och kan inte i längden fylla vårt hjärta. Vi inser att det som avgör vårt livs värde är: att osjälviskt älska och att bli älskad.

Den lagkloke i evangeliet frågar då: Vilka ska jag älska – mina närmaste? Mina släktingar och medarbetare? Mitt eget folk? (I GT är ”min nästa” bara den som tillhör Israels folk, inte hedningarna). Nu svarar Jesus med den enastående berättelsen om en barmhärtig samarier:

Det är tre personer som möter den misshandlade, halvdöde stackarn på den farliga vägen mellan Jeriko och Jerusalem. Först kommer en from präst, sedan en lika from levit. De ser den olycklige mannen men viker av från vägen och undviker att möta honom som behöver hjälp. Otroligt! Som försvar kunde man i bästa fall föreställa sig att båda ska delta i gudstjänsten och har bråttom att komma till templet i Jerusalem. Förmodligen tänker de: Gud och gudstjänsten är viktigast!

Den som kommer och räddar mannen är inte någon vanlig medmänniska utan en samarier, dvs en främling, en som hör till det hatade grannfolket, det som har fördärvat den judiska religionen. Och det är just en samarier som hjälper utan att tveka. Vem skulle samariern vara idag? – En uteliggare? En muslim? Ett skinhead? - Och leviten och prästen kunde vara idag en katolsk präst, en ordenssyster eller en känd medarbetare i församlingen; var och en blundar för den misshandlade mannen och snabbt går vidare till högmässan... Vilken provokation i Jesu liknelse, också idag!

Kontentan av liknelsen är att varenda människa kan bli min nästa. Den som behöver hjälp, den som är i nöd. De fromma som gick förbi förstod det inte eller ville inte förstå det, men främlingen lyssnade till sitt samvete som sade: Hjälp honom!

Därmed spränger Jesus religionens trånga gränser. Detta gällde både dåtidens judar och gäller nutidens katoliker. Vår kärlek och barmhärtighet bör vara riktad mot den som vi möter och som behöver oss, inte bara våra nära och kära. På den yttersta dagen kommer Människosonen säga till var och en av oss: ”Det som ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder och systrar, det har ni gjort för mig”

Därför bör vi se det djupa sammanhanget mellan vår nästa och Gud. **Vår kärlek till Gud blir konkret i vår kärlek till nästan. Och Guds barmhärtighet mot oss måste bli konkret i vår egen barmhärtighet mot andra.**

Därför säger Jesus också till oss idag: ”Gå du och gör som han!”

Klaus Dietz